

Sallge ere de, som høre Guds Ord og bevare det.

Luk. 11, 28.

Guds den Helligaand har begyndt i Daaben, det fuldfører han ved Ordet. Af Ordet kommer Troen, ligesom Moden af Sædefornet. Og af dette faar den ogsaa Kraft til at bære, vokse og bære Frugt.

Sæden maa saares i Ageren, Ordet i Hjertet.

Ordet maa høres i Afsken og læses i Bibelen, ellers kan du aldrig komme til Troen. Sæden maa blive i Ageren, i Ager og i det Herte. Du maa bevare det i dit Herte. Har du hørt det i Afsken, se til, at du ikke mister det paa Himlen.

Har du læst det i Bibelen, se, at ikke Ageren skal tage det bort fra dit Herte.

Saaledes kan du forhindre det i Afsken og i Bibelen, men du har læst, og overlev det i Afsken.

Naar Agermanden har tilsoet sin Mark, skal han sove Sønderne og bede Gud om god Bæret; ligesaa du, naar du har modtaget Ordet i dit Herte, maa du bede, at den Helligaand heraf vil give dig Troens Frugt. Gjør du det, saa udsætter ikke Frugten.

Den Helligaand gjør Ordet levende, saa at det frembringer i dit Herte først Tro, og af Troen Afskelighed, af Afskeligheden Ven og Guds Ven tilligemed al god Gjerning.

Den Trøst er stor,
At sällig ere de, som høre, tror
Og gemmer Dine Ord,
Og, o Jehu, dette se:
Så Guds Troens Vin, Aandens Saft
I vort Bryst.
At vi ved Ordes Saft
Kan vokse frem i Kraft
Og alt mere Raade faa,
Til vi Troens Ende naa
Afskelt ved Dig i Himlen staa.

Til Brevene og Menigheder i Pacific Distrikt.

Ved sidste Røde af Missionskomiteen var de næste Skæft i stor Un-

derbalance. Det som var laant for sidste Kvartal var ikke opbetalt og saa maatte vi sidste Gjæld igjen for hele det nye Kvartal. Dette maatte gøres thi Presterne faar sin Løn fra Missionskassen, ikke i Forskud, men ved Kvartals Betaling. Det er da naturligt at mange af dem selv maatte sidste Gjæld derimod de ikke fik sit Tilgodehavende i rette Tid. Det vilde gjøre det tungt for dem og vilde maasse skade deres Arbejde.

De fleste Aand naar langt tilbage i Indbetalingen af Afgifningen. Noget har allerede antrent naaet det de var ligget for hele Aaret medens andre blot eller intet har gjort. Næste gjør noget straks.

Missionskomiteen er forvisset om at det bare er nødvendigt at gøre vort Folk bevidst med Stillingen, da vi har den Tilid til alle Prester

de naar de ser Røden.

Saa være da denne vigtige Sag paa det hjerteligste anbefalet.

Fra Missionskomiteens Højte,
S. A. Stub.

Aredsmødet.

Aredsmødet, som afholdtes i Beslinghem, Wash., Pastor Geo. O. Ranes Råd, var et i alle Maader godt og vellykket Møde.

For det første var der mange Delegerater og Gæster fra de forskellige Menigheder inden Kredsen. Afsken var vel fyldt ved alle Sessioner. Naar var Foramlingerne store paa Eftermiddag og Aftenene. Jakt holdtes der otte Møder. Det niende, Torsdag Aften, blev holdt under Ungdomsforeningens Opmærksomhed. Saa det var ikke strengt taget en Del af Aredsens Møder.

Da der venttes udsærlig Referat om Møderne fra Sekretæren, skal vi kun sige paa enkelte Ting.

Som ledende omtales Aredsmødet med Aftersangsgudstjeneste. At der er Aftersang, er klar for at Presterne, som ellers sjelden har Anledning til at unde Aftersang Sakramente, kan saa gaa til Herrens Bord. Det er altid godt at se, at Presterne gerne vil unde det hellige Raades Mødetid. De bringer selv de Bidler,

som Gud har givet sin Kirke til Afske med Sunden.

Gud give Raade til, at de skriver ofte under Aftersang Sakramente.

Det første Indledningsreferat om Aftersang Sakramente blev læst af Pastor Robinsonen fra Burlington, Wash. Referatet vil senere blive trykt i "Pacific Herald", saa Parterne selv vil saa Anledning til at unde godt af det. Samtalen, som førtes om denne vigtige Sag, var lærerig. Naar vi vi saa Lov til at nævne, at Prof. Willeken fra Ellensburg var tilstede og med sin vanlige Dugtlighed og Hjertelighed tog Del i Samtalen.

Torsdag Eftermiddag holdt Pastor Berge, Vancouver, V. C., Missionsprædiken. Hans Lekt var Gal. 6, 9 og 10. Det var en gripende Prædiken. Efter middags til den næste

Torsdag førtes Samtalen om Daaben. Pastor Paulsen fra Ft. Mission indledede. Hans Referat vil vi senere saa for "Herald."

Tirsdag og Onsdag Aften førtes Samtalen om Engell. Man samtalede om De Aften, som træder vor Ungdom og hvorledes vi skal inddarbejde dem. Pastor Ordal indledede.

Den sidste Aften holdt Pastor Bergesen Foredrag paa Engell over Emnet Christian Science. Det var en Rødsle at høre ham. Greit og kraftfuldt blottede han denne falske Religion med dens Bedrø og Vagn. Var der nogen, som tvivlede paa, hvorledes de skulde stille sig til Christian Science, saa var vi vist paastaa, at der ikke fandtes En, som var i Tvil efter man havde hørt Pastor Bergesen. Man taler om, at som Foredrag over Emnet, som er praktiske, som man trænger at høre, dette Foredrag er et saadant. I Aftenen var der der saa mange, som stredes til Hørsal fra den Suiberle Kirke velov af saadanne Vagnprofeter som disse Christian Science Profeter er. Det vilde være godt om alle vore Menigheder kunde saa høre dette Foredrag.

Det var en Rødsle at være ved Aredsmødet.

Nu hør Menighederne se til at Delegeraterne faar Anledning til at rapportere til sine Menigheder.

Hørsal, men ikke fortaft.

(Fortf. fra forr. Nr.)

At de steg opad Terrasserne sammen, var det, hvad der var meget usædvanligt for dem, den ældre Broder, som fornuemmelig førte Samtalen.

For Clement var den Skandalsørens og Tanrens Verden, i hvilken hans Sønderns Arbejde og hans Viljekraft satte Valerian stand til at leve, et ukendt Territorium, som han troede paa med den samme finske Erfrogt som paa den usalige, aandelige Verden omkring og over dem begge. Da til Fortællingerne om Oldtidens Rødsler og Hørsal, Aftersang, og

ferens dublidige Vardomme. Digternes Frembringelser, lyttede han altid bejærlig og glad, naar de med glimrende Betsalighed led fra Valerians Læber.

Men en Aften var Valerian taus, og som de vandrede fra Mark til Mark, fra Terrasse til Terrasse, udvagede Clement for ham den gradvise Fremgang af det langvarige Arbejde, der førtes for at udslette Sporene af Aftersang Odelæggesler: her Budsforretten af en ødelagt Terrasse, der førte ned fra Ruinerne af en eller anden gammel pyntet Bølg; der Hørsal af en Mark for de Stene, hvormed det havde været dannet en Mur omkring den; her uinduggelig stenlagte Kanaler til at føre bort eller opsare Vand under sludselige Regntid; indtil de tilfaldt stod paa en tilføjet Røde indenfor den smalle, gamle forhoginiesfiste Gitterne, der snart vilde blive ligesaa vordituld som en Guldbygge for det tørre og tørstige Vand; og Clement udvagede de nye Forebringelser der havde hvad Materiellet og Udrettelser angik, var de Ganges Arbejde værdige.

Derpaa satte de sig et Stille ved paa en Bænk indenfor og saa ned over Elven, Strømmen, Fjeldtræer og Hornmarker, der alt smeltede

hansens til et ubestemt Ønske i Raa-
neffianet.

Den ydre Kontrast mellem Brø-
derne var ikke mindre end den, deres
Liv frembød.

Clement var af den gamle romer-
ske Type, ikke ulig den bedste engel-
ske, bred Paaude, bredskuldret, jern-
stærk og muskuløs, med et oabent,
trofast Udtryk i de blå Øine og en
Mund og Næse, hvis Bestemthed og
Villeshed det sunne Skjæg ikke
skulte; hans Gang var fast og be-
slutløs, som en sødt Værgbøve.
Der skal begynde en lang Opstilling
og har opgjort med sig selv ikke at
hælde et Skridt. Valerian var syd-
landsk Jaavel af Ansigt som Stille-
let og juldig, med Glædelighed og Ju-
de i enhver Bevægelse, der syntes at
nye Muligheden af at kunne føle
Træthed, — mørke Øine, afværende
Strålende og usentimental, et Ansigt,
hvis Udtryk man neppe fandt under
fuldkommen Øide, saa halsfuldt,
benygtigt og glæmestruengt af Liv
var det i ethvert Træk.

Hans Viden var ofte mere veltal-
ende, end hvad han læste til, saa
belært af varm Interesse og Sym-
patihel var Udtrykket i hans Ansigt;
og hans Tale havde en Trykermagt
altdid af hengsle Tilhørerne, og endog
under sin mest holdsvarende Ting
var han ikke tilfreds med mindre
den Votende blev løst opad ved den
Tale, der befalede ham selv.

Men denne Aften lærte han sit
Svovd paa sin Haand og var tavs.

Det er noget, som har gjort dig
mismodig!" sagde Clement tilfaldt.
„Hvad det ikke været for de Efter-
retninger, der gik forud for dig, vil-
de vi have vist lidet om din Triumf
Idag!"

„Triumferne er ikke mine," svarede
Valerian, „eller i det mindste
Sejrene. Og den, der ved, hvad det
betyder, beuder sig vel mere om dine
Triumfer. Du har genoprettet jor-
gellige virkelige Edelaagelser og
genopbygget virkelige Ruiner, me-
dens jeg har studeret Slagger, ar-
gierlig sigtel efter Skogger."

„Du er ikke Ødninger," svarede
Clement; „Mander er for os alle
tomme Skogger. Sjælen, den usyn-
lige Verden, er mere virkelig, end
denne forgyngelige Verden, som vi
se. Du føler dig nedtrykt og træt
efter Sejren. Men du har vundet."

„Hvad har jeg vandret?" var det
mismodige Svær. „Denne bele, hve-
re Hædernegaard er en Række af
Trosvær fra dine Sejre. Hvor er
mine Trosvær?"

„Du har vandret din Plads i Ver-
den ved at blande dem med Vandet.
Du er færdt som en Røgt,
værd at have paa hvilken som helst
Side. Enhver Kæde har dig
aaben."

„Hvilken Kæde er aaben for
mig — for os?" var Sværet. „Vi
kan ikke blive Soldater — i det
mindste tror man det. Tertullian
vilde have sagt det — paa Grund af
Øfringen for Keiseren. Vi kan ikke
blive Villedhugger, og det kunde
jeg blive," tilføiede han med en mis-
modig Bevisthed om at være i Besid-
delse af et for ham meget uagtigt
Talent; „hvært Rejseflugt paa de
skjønne græsse Gader vilde for os
være lig et foræderisk Slag, der nøg-
lede den Hellige paant til Korset.
Det er uanseligt for os at have no-
gen Bestilling uden at fornægte vore
høieste Pligter, eller at være Kdo-
kater og Talere uden at blive indvill-
ede i disse onde Dages mange Sna-
rer."

„Kan du ikke blive Soldat, Villed-
hugger, Statsmand, Taler, Kdookat,
jimpelken for at søderrive Tidens
onde Snaarer; for at holde det fal-
ke Billed med al sin demoniiske
Skjønhed ret ud fra det lande? Kan
du ikke blive en Villedhugger for den
juddommelige Skjønhed, en Kjøm-
per, fornemmelig for Kongernes
Konge, en Talsmand for Enken og
den Høderlige, og veltalende for at
undervise i de høieste Sandheder?"

„Det vilde være at blive Prest,
Clement, og det synes jeg ikke at ha-
ve noget Kald til, i det mindste ikke
noget, liget en stadig Tilbøielighed.
Verden er saa rig paa Liv. Jeg sø-
jer at leve, at leve det fuldeste Liv.
Rent, men fuldkomment, og fuldkom-
ment, fordi det er rent; men ikke af-
stumpet og hemmet."

„Du er dødt," sagde Clement til-
raadig. „Du har taget op Korset."

„Hvad betyder det altsammen?"
var det næsten heftige Svær. „Hvad
forfølger vi? Hvilket Kors tynger paa
dig her i din Ensomhed? Hvilke
Kampe er du indvillet i inden i Men-
neskets store, gamle Kamp for at
undertvinge Naturen, eller rettens
for at befri den fra sine Fiender."

„Min Kamp her synes virkelig at
være en Frihedskamp," svarede Cle-
ment. „Menneskenes Edelaagelser
er endelig genoprettede; og hvad vi
nu har at gøre er at skænke Vandet
Frihed til at skaffe den nødvendige
Forsyning til Markterne og alle levende
Skabninger ved for en Skind at
indeslutte det i dets hellige Refe-
ratorer; at befri de øgte Planter og
Træer fra de vægte Snylteplanter og
Ugræs, samt deres egne vægte Ud-
væxter paa Grund af den altfor fre-
dige Væxt; at skænke selve Solstraa-
lerne Frihed til at frugtbargjøre Jor-
den."

„Men er ikke Kirken indvillet i en sig-
nende Kamp?"

„Du har Ret, Broder; du har sei-
ret," svarede Valerian. „Men tro

mig, de haardeste Kampe er med
Skoggerne — Skindet: de Skindst-
ne, for hvem den Verden, de har gi-
vet Afkald paa, endnu synes det væ-
sentlige. Skindstjerne, der ikke an-
ser noget for sandt, og som betragte
enhver fast Overbevisning som et let-
troende Varns uskyldige Dram, der
kun kan smiles ad, eller som en Japa-
tisme, de hærnes over i Vished med
usidende Jolfs Coerter. Det Svær
der møder mig blandt oplyste Mand
naar jeg optræder som Talsmand for
Troen, er ikke en vred, afgjørende
Rødtjellig, men et let Smil, et
Skuldertræk og en foragtelig Jod-
rømmelse af, at alle disse Ting er
taenkelige. Men hvad kan du eller
vi vide? Hvem tror, han ved noget
vist, uden den, der intet ved?"

„Hør mig!" vedblev han. „Vi har
begge været indvillede i en Kamp.
Men du har været simpel: at fri-
gjøre Naturen ved at sætte den fri til
at blive sine egne indre Love un-
derdanig. Enhver Skabning har si-
ne Fiender, indre eller ydre; ikke
sandt? Vinranken f. Ex. har Ju-
jesser og Reibug og Tilbøielighed
til at udvilde sig i en altfor stor Røg-
dom paa Trærnes Vekstning. Og
for disse lavere Guds Skabninger
er du kommen som en Frigjøerer og en
Konge, gjengivende dem deres sande
Frihed ved igjen at gøre dem hans
Love undergivne."

„Men hos mig har Kampen vært en
indre og ikke let. Min Sjæl valler
mellem de to Spørgsmaal — skal
jeg hengive mig til, hvad min Tilbø-
elighed tilføjer mig, og hvad jeg tror
at føle Kald for: leve et rigt Liv i
Kandens og Jdeernes Verden, et Liv
i ren, menneskelig Kjerlighed; tage
imod hvad Vre og Magt der lydes
mig, som en naturlig Ting; elste det
skjønne i Kunst og i Naturen,
elste det som Guds Børn retmæssige
Arve? — eller er Korset saa alligevel
den sande, høieste Lov som Tertullian
siger — han, hvem den store Cyprian
falder Vesten og daglig læser? Er
den frie Luft kun at naa ad den
vejene, steile Sti? Kan Kandens
Blæder, kan den Kandens Jolde, der
opvæder alt andet, kun opnaas af
dem, der forfølger og lever et altfor
strengt Liv?"

Clement førte sin Haand med et
Udtryk af Usikkerhed over sin
Paaude.

„Hvorledes kan jeg svare dig
herpaa? Jeg, hvis Liv har været
saa simpelt! Thi du ved, at hvi-
len som helst poetiske Symboler du, og
undertiden jeg, end kan se i denne
Krig mod Naturen og for Naturen,
har Drivfjederen til Raadet for mit
daglige Liv og Slægt simpelt som
været at erstatte dig og dine Søstre de
tabte Forældre og den tabte Arv, at

lægge dig Vand til at følge dit lande
Kald blandt Verde, at mildne Været
for vor Hoffels, søge Jutta, at gjøre
det lille Nolas Ungdom glad og at
udføre hendes til Giftermaal. Jeg
har ingen Petales været, der har
omgivet Træet, som en simpel
Trafon, der dækker Verden, og maa-
ke," tilføiede han, „for Hjertet hen-
der sine egne Aristotler, undertiden
i Hare for at blive altfor glad i de
Verde, jeg opdækker, og gøre Mi-
quidtalere af dem."

„Dit Liv har været simpelt," sag-
de Valerian, „fordi dets Drivfjer
har været Kjerlighed, frit, fordi dets
Lov har været Kjerlighed. Vær mig
hvorledes jeg i min Verden skal kun-
ne gjøre mit Liv lig dit!"

Tredie Kapitel.

Da de naaede hjemmet fandt de
Bedstemoderen sidende i en opreist
Stilling og med forslagne Arme i
den gamle, udslaaene Ofensivital,
og Søstrene holdede ved hendes Hæ-
der.

„Bedstemoder fortæller os endnu
engang Historien om Martyrerne,
de Martyrer, hun saa lide."

„De, hvis Liv var købet til mig
Liv for mig," svarede den romeriske
Katrone.

„Hørkel os derom, Moder," sagde
Valerian. „Det er som en hvid, hvi-
lig og hvid Blide i Jordens Skjød.
Og Lidene er uselige. Vad os end-
nu engang bade i de gamle Blide."

„Du vil høre den gamle Fortælling
endnu engang fra de gamle Blide?"
sagde hun. „Und forbøde, at jeg
skalde negte at aflægge Vidnesbyrd
om de Solige, med hvem jeg snæret
ved Kristi Raade har blive forenet
— hvor langt jeg end naar under
dem — i at love og prise vor Herre
og Konge."

Jeg var ung selv, Børn, yngre end
vor Jutta, ligesaa ung som den unge,
redde Nola Verputus selv, og ligesom
hva fradede jeg mig i mit første
Varn, Eders egen Moder. Jeg havde
ogsaa fæet den udlig Skabning,
og vi havde samtalt om og sammen-
lignet vore smaa Børn paa unge Væ-
dres Liv. Hendes var en Søn og
min en Datter. Hendes Fader var
Bedning; men hendes Moder var
skriften og hun og Broderen Kate-
siniser. Vore Familier havde
haaret som en loerelig Rod med sine
anden; men Omgangen med dem var
i den senere Tid bleven stuet af mine
Forældre; thi allerede min Ungdom
blev det bemærket, at der var en far-
lig Røgt ved Troen. Redstemmerne
af hin Familie omfattede hinanden
med den inderligste Omhu og Kjer-
lighed, de fulgte ogsaa, hvad vi be-
mærket, den kristne Lære. Det koste-
de endog sit Ojensliv paa de heden-

lle Skæbnings, og jeg havde ofte lagt Hænde til, med hvilken Stoltbed og Glæde Perpetuas Fader betragtede sin Datter og hendes lille Barn.

Derfor ræste det mig ogsaa dybt, da min Fader kom hjem fra en af vore hedenske Feste med den Efterretning, at den unge, smukke Datter og Moder Silvia Perpetua, var bleven dødt for Tribunalet tilligemed sin unge Broder, en ung Slavnede ved Navn Felicitas, samt to andre unge Mand.

Min Fader blev dybt bevæget ved at se den adle, unge Slavnede blive dødt affødt, lovet og forhaanet af Karthagos raa Fødel. Hendes Soldning var hendes Forældre og Hem værdig, sagde han, „adelt og fattet.“ Den opviede Mo, hun viste, havde uden Tvivl sin Grund i Høiel fra at, at det Dommerkæde, for hvilket hun stod i anseelse den Fødel, der forhaanede hende, ikke var hendes rette Domstol eller hendes rette Dommer; hun sølte sig som Borger af et andet Rige og altid staaende for sin usenslige Dommer.

Hendes uløselige Fader, som ingen heire Domstol kjendte, Hals og halsfaldt for sit Barn. Om Hals for intet og var hun rørt over hans Taarer, da han i sin samme Hæderlighed vedblev med sine Overtalelser for at „brænde hende,“ faldte den Solgte der, da hun sølte sig, ikke som det hedes-fødelst og træde under Fødel af Klæbster, men paa en Hæde og i et Tilflugtssted, de ikke fandt naa.

„Hæde,“ sagde hun og pegte paa et Hæde tæt ved, „kan vi falde dette ved andet end det reffe Ravn?“

„Bistelig ikke,“ lovede hun.

„Saaledes kan heller ikke jeg lige andet om mig selv end: jeg er en Arsliten,“ sagde hun.

„Dum, som levede og andede i Sandheden, inde ikke lige noget andet.“

En røsende Forbitrelse over hendes Haardnaffethed luede i hans Øne; han havde hende næsten i det Dødt; og han forlod hende.

Fra den Tid opvandede jeg den smukke Hæderretning, jeg havde saa om hende. Jeg kan nu neppe adskille, hvad jeg hørte af andre, fra hvad jeg erfarede af den Beretning, hun selv frev.

Just dette, at det var hende umulig at ligg en Hæder, var det, som bevægede mig; det ligesaa var let og tilfældigt at fortælle sig og helle.

Spøgen omkring mig saa Sandheden i det Øde som hun. Religionen var en bekæmpelse; Historierne om Guderne smukke Legender; Resultatet af de Hædes forskellige Meninger var de endeløse Debatter, i hvilke den ene logiske Slutning var, at

der ingen Mand var, og den anden, at der ingen Retter var; nogle gik ud paa, at vore Regener, andre at vore Sjæle, og mange, at bygge Dødt hun var en Skugge og en Drøm.

Senere blev det store Spørgsmaal for mig, hvad denne Sandhed er, hvad det vil sige, at være en Arsliten. Men først var det blot dette, at der eksisterer en Sandhed.

Der var nogle Dages Uafgjætte, før de Arsliten blev stillede under streng Bevogtning. Arsliten Preite-Hab havde Adgang til dem. Jeg besøgte den unge Moder mere end en Gang og vovede for gammelt Gensteds Stødt at bringe hende Frugt og Blomster. Og saaledes skede det, at jeg blev nærværende ved de fem Martyrens Daab i Hænglet, den første Daab, Hæde Børn, som jeg overvar. Og jeg vilde paa, at I har været vidne til noget som gribende: tørde i det hellige Sandhed, røvede i det dødelige Hæde, for strax derpaa at gaa Martyrskeden imøde; Hæde i hødt til Ravnens Brøllupsfest.

(Forts.)

The executive committee of the Puget Sound Young People's Association wishes that the Young People's Societies would take up the following points for discussion and send in their report as to their attitude on the following questions:

In view of the fact that the Young People's Association decided at the last annual convention to hold the next annual meeting in the first part of August, 1914, we wish to know:

First. What part can you as a society take in the program for that convention?

Second. Are you as a society in favor of holding the convention in August, and, also are you entirely opposed to holding the convention together with the Sangerfest?

(Even though the delegates at the convention decided to meet in August, we wish to have an expression from the societies at this time in case the invitation to meet comes from a place where they will entertain the Y. P. convention on the condition that it will be together with the Sangerfest.)

Third. Are you as a society in favor of the present constitution. If not, wherein is the objectionable feature of it.

Fourth. If you have accepted the constitution, and since Article 14 reads: "En aarlig Kontingent ilignes de enkelte Lokalforeninger ifølge deres Medlemsantal af én ved Aarsmødet dertil

nedsat Komite," and since there are some expenses connected with the meetings of the executive committee, what do you as a society feel that you can or should pay?

The executive committee furthermore suggests that each and every society have a letter day, and that the letter sent to the other societies should contain some things like the following:

Your greatest problem? What are you doing to solve it?

What is the nature of your programs and entertainments?

Send your reports, correspondence, and invitations to Frank W. Peterson, 1423 23rd St., So. Bellingham, Wash.

The societies are also urged to secure, if they can, one or more of the lecturers who have offered to speak if favorable arrangements can be made as to the time. We are pleased to name the following:

Rev. O. J. Ordal, Tacoma.—(Norsk eller Engelsk): Bibelen er Guds Ord. Daniel. Vore Intherske Pionerer.

Rev. Geo. O. Lane, Bellingham.—Cyrus the Great.

Rev. B. E. Bergeson, Seattle.—Ungdom. Afhold. Prohibition. Missionen. Værdien af Smøsting (Engelsk eller Norsk.)

Rev. H. E. Baalson, Silvana.—Gustavus Adolphus.

Rev. H. O. Heimdahl, Fir.—De fire Evangelier Bøger. Tidens Fylde. Nutidens Jøder.

Rev. M. A. Christensen, Stanwood.—Yosemite Valley. Vor Mission i Kina (med Lydbilleder.)

Prof. J. U. Xavier, Parkland.—Udgravninger og Bibelen. Skapelse eller Evolution. Den græske Oldtid. Lidt om vort Sprog (det engelske.)

En god Fortælling.

Efter Aftenbordet Søndag Aften pleier Faderen at læse det ældste Barn om Texten de havde hørt til Korpsmandagten.

Saaledes ogsaa dag.

„Naa, Edward, hvor naar kan det Text?“

„I Bet. 2. 6—7.“

„Og hvad handler den om. Ford?“

„Om den dødelige Hjerneisten.“

„Det er rigtig. Men hvem er det der samfundlignes med den dødelige Hjerneisten?“

„Vor Herre Jesus Kristus,“ sagde begge Gutterne.

„Gode betænder Ordet dødelig dette Tilfælde?“

Gutterne tænkte sig om. Saa sagde den lille 5-aarige Anna Armand: „Det om Hædens Dødt og røvede glæde: „Moder er dødelig.“

Faderen saa med indeliggende Glæde hen til den lille Pige og sagde: „Og hvorfor er Moder dødelig?“

„Fordi vi ikke kan undvære hende.“

„Det er rigtig om Barn. Og vor Herre Jesus er dødelig, fordi vi ikke kan undvære ham! En bedre Ud-lægning af Skriften findes der ikke.“

„Gode der er Hædt for de Dødt, har Gud aabenbaret for de Hamdige.“

(Boudiff.)

I Missionslitteratur ved Det Døde Dødt de Strande vover det enkelte Steder et læst, fortællende Læst (calotropis procera) med nogle mærkelige Frugter. Det er de saaledes Sodomæbler. De er meget smukke, gule af Farve; men grib dem og i din Haand springer de op med et Smæld, og du har som nogle Trøder af det tørre Skaf igjen. Hvor Hæde Verdens Glæder. Straalende smukke, freitende Hæde at se til. Men det er som Læbhed; der er intet, der kan merke en hungriig Hæde. Gode udenom effuert Sodomæ Hæde og fra Gæmterras Hæde; deres Trøder er giftige Trøder. (Hof. 32, 32.)

Ten største Opdagelse. Dr. Sten-son (Stenformens Opdagelse) Hæde engang Hæde: „Køstet Opdagelse anser De for den største. De har gjort.“ Ja, det var den, at jeg er en Spæder, lovede han.

Rutning.

Rådkommet for Formand P. C. Jøfs til Pensionstaden:

Mrs. C. T. Sollaasen, Seattle, \$2; Mr. og Mrs. P. J. Solte, Mt. Vernon, Wash., \$5; V. O. Stubb, Rorman, Wash., \$5; Mr. og Mrs. Men. S. H. Stubb, Seattle, \$5; Miss C. S. Rung, for Kvindeforeningen i Fir, Wash., \$10; T. O. Stua, Tacoma, \$2. Totalt Beløb om samlet \$204.00.

Alle Gæveres Navne vil blive rapporteret til Formand Jøfs.

Paa Formandens og hans Families Bøgne ligger Underkædet mange indsendte Tak, og ønsker Guds Bølgens til alle.

Terens Hædebroder, H. S. Voets, 1922 No. 45 St., Seattle.

„Se, hvor de disse Hæder,“ sagde Hædebroderne om de første Arsliten.

Om vor Tids Arsliten findes nok en lige: „Se, hvor de hader Hædebroder!“

Pacific Herald

Religiøst Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Interad na second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.

912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald må heretter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Varmland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Varmland, Wash.

Ugleder til Herald må sendes som tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Nyheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke får Bladet regelmæssigt og derfor ikke Læsen på Adresselappen er forresten bedes de underrette os, så at vi kan rette derpå.

Abonnenter må vente to Uger på—

- Adressforandring.
- Skiftering på den "røde Dag" og Begjæring om at skaffe Bladet.
- Ugledes tager det to Uger førend en ny Abonnent kan få Bladet.
- Raar Adressforandring forlanges bedes at angive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgå Misforståelse og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forstud.

Sjære Bøger.

Du kan give os og dine Naboer en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indmissionsblad udgivet på Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Småfortællinger og korte forskellige Nyheder fra vore Menigheder og Indmissionsfeltet i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vor Kommission i Seattle, Synodalkommission i San Francisco, Barnehemmet i Varmland og Alderdomshjemmet i Stanwood, samt Skoleamt fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Sina. Vore Mis-

sionærer i Sina har lovet at skrive Hittig for Pacific Herald.

Fortæl dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de forenede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Program for næste Sangerstevne.

Velg, hellig er Herren, Jubilate Side 2, N. S. Hjerrum.

Min Sjæl lov Herren, Jubilate, Side 229, G. Weauerberg.

Fremmed, forladt og arm, Jubilate, Side 7, John Dahle.

O, Saviour of the World, Jubilate, Side 113, Sir John Goffe.

Jeg oplyfter mine Pine til Fjergene, Jubilate, Side 207, G. Weauerberg.

Her være Gud i det Høieste, Jubilate, Side 226, Dr. B. Volkmar.

The Heavens are Telling, Jubilate, Side 262, Hadden.

Lord, I call upon Thee, Jubilate, Side 212, John E. West.

Ved Siden af de ovennævnte Sange vil nogle af vore Koroler blive valgt i god betide.

No. 212 "Lord, I call upon Thee" vil man mærke, at den synges i dobbel 1-4 Takt. Denne Sang må synges absolut tagtskift. Den er lidt vanskelig at begynde med, og hver Stemme må være sikker i lyden.

Alle Sopran og Tenor Stemmer vil lære Solisterne og Duetten som forekommer i denne Sang.

I No. 226, "Her være Gud i det Høieste" vil man mærke at Brudtytler af denne Sang mærket "Solo" skal synges af et mindre Kor.

På nu endelig på hørt eneste Koncerteringsmærke. Dette vil betydelig lette Arbejdet ved Prøvene.

Vær eders Soger gudt saa vi kan slippe fra det uden lange og anstrengende Prøver.

Med en hjertelig Hilsen forklarer jeg, eders for et hejligt Sangerstevne.

Carl V. Halle.

De tre konfererende Samsunds Tilslutning til den hellige Skrift.

(H. S. G. Stub.)

Forudsætningen for alle de Forhandlinger, som har været plejet mellem Den forenede Kirke, Danmarks Synode og Den norske Synode, har været, at disse tre Samsund har været fuldt ud enige i den store Sandhed, at Bibelen er Guds Ord, fordi Guds Aand har givet de hellige Guds Ord den samme Aand og med samme Aand de skulle skrives.

Samsundenes og Menighedernes Konstitutioner har vistnok gennemgaaende de samme Paragrafer i den Henkende som Den norske Synode med dens Menigheder.

Som Stadfæstelse på hvad her er sagt kan antages at det fra 6te til 12 Januar 1892 holdtes et saakaldt "Delegatmøde" i William, Minn., d. s. i. et Møde mellem "Komiteer valgte af Synoden for den nord evangeliske lutheriske Kirke i Amerika og af Den forenede nord lutheriske Kirke i Amerika" — altså Samsundsvalgte Delegerer, der skulde handle på Samsundenes Vegne.

Blandt Delegererne for Den forenede Kirke mødte bl. a. Formand G. Doune, Prof. W. C. Beckman, Past. Johan Olsen, tidligere Formand for Den nord-danske Konference, Pastorerne Riller-Eggen, R. J. Ellestad, Th. Eggen, O. Røien og en række af Begyndere. Blandt Delegererne for Den norske Synode mødte bl. a. Jælleformand H. A. Braus, Formand H. Aasen, Pastorerne B. Dahlod, O. F. Bangsnes, H. Bjørge, E. A. Torgerson, J. H. Thorsen, Professorerne J. B. Frich, Joh. Hviisafer, H. G. Stub og en række af Begyndere. Mødets Sammenkomst godtgjæver, at det var et meget repræsentativt Møde.

Sprøgsmaalet om Stillingen til den hellige Skrift kom op og blev behandlet nokken længe. Formand Doune og Prof. W. C. Beckman afgav følgende Erklæring: "Vi erklærer, at vi som Udtryk for vor Forhold til den hellige Skrift beholder os til Pontoppidans Svær på Spørgsmaalene 12, 15 og 18 i 'Sandhed til Gudstragtighed' saaledende: 'Svarede er da deres Ord Guds Ord? Fordi Guds Aand har givet dem Aand, som med samme Aand de skulle skrives.' Stal vi endelig anta den hellige Skrift for vor Tro og Lovets eneste visdom og fuldstændige Kilde? Ja, visse.

Et Bibelen dog ikke mere og utvetydig for de ensfoldige og uledede? I alle Ting, som udføres af vider til Solighed er den stor nok for den, som ret omgaaes dermed, enten han er lag eller lærd."

H. C. Beckman, G. Doune." (Referatet, Side 43, 44.)

Past. Johan Olsen foreslog, at Prof. Beckman, Formand Doune og Prof. Stub samt den som vilde tage med, valges til en Komite, som skal erse om den Forhandlingsforstand, vi skal anta." Dette Forslag blev antat, og Prof. Stub tog Prof. Hviisafer med som andet Medlem på Komiteen for Synoden.

Ved Mødet om Eftermiddagen udtalte jeg følgende: "Nu har vi i den nedlatte Komite været sammen

og behandlet denne Sag og vi er blit enige om at fremlægge følgende som for os er tilfredsstillende:

Med Omsorg til fælles Samsundsforbindelse mellem Synoden for den nord evangeliske lutheriske Kirke i Amerika og Den forenede nord lutheriske Kirke i Amerika anter vi begge Samsunds endegyldige Tilslutning til den hellige Skrifts kanoniske Svær som Guds aabenbarede ufejlbare Ord... som fuldt tilstrækkelig Basis for fælles Samsundsforbindelse.

Konferering. For Stilling til den hellige Skrift finder vi udtryk i Pontoppidans Svær på Spørgsmaalene 12, 15 og 18 i 'Sandhed til Gudstragtighed.'

H. G. Stub, W. C. Beckman, G. Doune, J. Hviisafer."

Dermed har Aand fra begge Sider erklæret, at man anser Skriften som Guds aabenbarede, ufejlbare Ord, og dermed blir Stillingen til Skriften klar." (Ref. S. 83.)

Past. Johan Olsen udtalte blandt andet: "Kjæper man Verbalinspirationen, saa har man dermed ogsaa søgt Analinspirationen. Derved gælder for os er fuldt ud at itaa på Guds Ords Grund, saa at vi ved at det Ord vi har i Bibelen er givet af Gud. Jeg kan heller ikke tro andet end at naar de to Samsund ogsaa har dette i sin Besjævnelse og Konstitution saa måtte det være Mening, at Bibelen heit og fuldt ud er inspireret." (Ref. S. 53, 54.)

Det af den jælles Samle fremlatte Forslag med Konferering blev fuldt enstemmig antat af Mødet. (Ref. Side 83.)

Under de Forhandlinger som den af Den forenede Kirke, Danmarks Synode og Den norske Synode nedlatte Konfereringskomite plejet i flere Aar, var ogsaa fuldstændig Foradretningen den, at vi alle var enige i det, som blev offentligt bekendt i 1892. Aldrig høertes under vore Forhandlinger en Misforståelse i denne Henkende. De 15 Aar fra de tre konfererende Samsund vil vistnok alle minde, at i H. C. Beckman gjentagende i flere Ord udtalte sin Konferering af og sin Tilslutning til mine Referater fra Synodemøder om den store Sandhed, at Bibelen er Guds Ord. Jætte indet på, at det var nogen, som ikke delte Dr. Beckmans Syn på Sagen.

Efter dette må det itaa fast at de tre konfererende Samsund er enige i Stillingen overfor den hellige Skrift. Vi haaber til Gud, at de altid må bevares i den gamle Tilslutning overfor den hellige Skrift som Guds ufejlbare Ord!

Udtrykket om Eftermiddagen udtalte jeg følgende: "Nu har vi i den nedlatte Komite været sammen

og behandlet denne Sag og vi er blit enige om at fremlægge følgende som for os er tilfredsstillende:

Med Omsorg til fælles Samsundsforbindelse mellem Synoden for den nord evangeliske lutheriske Kirke i Amerika og Den forenede nord lutheriske Kirke i Amerika anter vi begge Samsunds endegyldige Tilslutning til den hellige Skrifts kanoniske Svær som Guds aabenbarede ufejlbare Ord... som fuldt tilstrækkelig Basis for fælles Samsundsforbindelse.

Konferering. For Stilling til den hellige Skrift finder vi udtryk i Pontoppidans Svær på Spørgsmaalene 12, 15 og 18 i 'Sandhed til Gudstragtighed.'

H. G. Stub, W. C. Beckman, G. Doune, J. Hviisafer."

Erklæring.

Da det har været sagt, at vi to Under tegnede har en forskellig Forstaaelse af „Dygjør“, har vi anset det for høitiligt at komme sammen og drøfte netop de Punkter i „Dygjør“, som der har været anset over. Resultatet af vore Forhandlinger er den at vi finder at vi ikke har en forskellig Forstaaelse af disse Punkter. Vi skal her kun tillade os at erklære, at vi er enige i følgende:

1. I Punkt 1 i „Dygjør“ tales der ikke om Læreformer, men kun om Læren i de to Former.

2. I Punkt 4 af „Dygjør“ foreslås enhver Lære, som enten paa den ene Side vilde berøve Gud hans Ære som eneste Frelser, eller paa den anden Side svække Menneskets Høielse af Ansvar ligeoverfor Naadens Annammelse eller Forkastelse.

Med de Ord: „Høielse af Ansvar ligeoverfor Naadens Annammelse eller Forkastelse“ skal ikke siges. (Ordene siger det heller ikke), at et Menneske staar i samme Forhold til Naadens Annammelse som til Naadens Forkastelse, da jo Annamelsen flyder af en ganske anden Kilde end Forkastelsen. At et Menneske modtager Naaden, hvilket jo er det samme som at tro, er virket af Gud alene; at et Menneske forkaster Naaden er af Mennesket alene, eller med andre Ord, deri er Mennesket alene Narjag og for det bærer Mennesket alene Skylden. De følgende Punkter i „Dygjør“ godtgjør det, idet Naadens Annammelse eller Troen ene og alene skrives Gud, mens Naadens Forkastelse alene tilskrives Mennesket.

Med disse Ord tages, som selv Forbindelsen og Ordene „Ansvar“ og „ligeoverfor“ godtgjør, Hensyn til det samme, som Konfordinformelen fremholder, naar den erklærer, at der er dem, som sier:

„At siden de ikke af sine egne naturlige Kræfter formaar at omvende sig til Gud, vil de bli ved at staa Gud aldeles imod eller vente, indtil Gud omvender dem med Magt, eller siden de nu i disse aandelige Ting intet kan gjøre, men alt alene er den Selligaands Virkning, vil de hverken bryde sig om Ord eller Sakrament, hverken høre eller lære, men vente indtil Gud fra Himmelen af umiddelbart indgyder dem sine Gaver, saa de ret egentlig hos sig selv kan føle og mærke, at Gud har omvendt dem.“ (Grundig Forkl. Art. 2, 21.)

Meningen er altsaa paa den ene Side at indskærpe, at Mennesket har Forpligtelse ligeoverfor Naadens Midler eller ligeoverfor den Naade, som Gud i Naadens Midler tillægger til Annammelse, og at Høielse af denne

Forpligtelse netop bør betones, fordi Gud i Evangeliet er tilstede med sin Naade, og gir hvad Mennesket af sine egne naturlige Kræfter hverken kan ta eller gi. (Konfordinf. grundig Forkl. Art. 2, 27.)

Og paa den anden Side af samme Grund at indskærpe Høielse af sin egen Skyld og Brøde, naar Naaden forkastes.

3. Naar der i Punkt 6 tales om den Modstand, som Gud i Omvendelsen faar borttaet hos dem, som freljes, saa er det selvfølgelig, at det er Gud alene som borttaar al Modstand, der hindrer Omvendelsen.

S. G. Stub.
S. R. Mikdahl.
(Lutheraneren.)

Nordmændene i Amerika, Martin Kloestads Arbeide, som udgør 2 Bind paa tilfammen 1,008 store Magazinsider, er foldt af historiske statistiske og biografiske Oplysninger om vort Folk og er af jagtlydige Mænd omkalt som det mest omfattende og grundlæggende Vidrog til nord-amerikansk Historie. De, som har bestilt disse Bøger hos Udgiveren, faar dem fra ham. Andre vil faa sig begge disse store Bind portofrit tilsendt for \$4.75, hvis de nu indsender dette Beløb til „Pacific Herald“, Portland, Wash.

Lutherisk Bogmission — Bergen
En Jubilæumsgave til Norges Ungdom vil Lutherisk Bogmission i Bergen udjende i 1914, idet den vil udgive en „Kristelig Veiledning“ af Pastor Ole Jørgensen, hvilken Bog om mulig i et Antal af mindst 100,000 Exemplarer gratis skal udddeles til Ungdommen overalt i Landet. Lutherisk Bogmission opfordrer nu alle til at støtte dette Arbeide, saa Bogen kan naa frem til om mulig al Ungdom i Landet, og tillige gives et Udstyr, ja den kan være af blivende Værd. Lutherisk Bogmission i Bergen stiftedes i 1902 og har spredt over 1,800,000 Bøger, godkjendt af Bergens Biskop, til Norfke over den hele Jord.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Frelseres Kirke, Syd 3 og 17de Gade. Søndags-skole og Bibelklasse kl. 9:30 Form. Søndagsmesse og Altergang kl. 11 paa Norf. Aftenfang kl. 8. Konfirmanterne møder Lørdag kl. 9:45 Form. Kvindeforeningen møder Lørdag den 12te Feb. i Kirkens Sal. Mrs. N. Sater vil da være Vertinde.

Mr. W. S. Sather og E. A. Skov, Delegerer fra Vor Frelseres Menighed overvar Kredsmødet i Bellingham forrige Uge. Mr. E. B. Ellington var tilstede som Gæst. Uge efter Gudstjeneste Søndag blev Delegererne opfordret til at fortælle Menigheden om Kredsmødet. Mr. Sather gav en meget lærerig og interessant Rapport fra Mødet. Næste Søndag vil en længere Rapport blive meddelt ved den næste Gudstjeneste.

Concordia møder Lørdag Aften den 12. Febr. i Kirkens Sal. Godt Program.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i Kirken paa Warner og 62de Street Søndag Formiddag kl. 11. Alle velkomne.

Vest Tacoma.

Gudstjeneste for Emanuels Menighed hos R. W. Baker, 1316 N. Hudson Street, Søndag Eftermiddag kl. 3. Alle velkomne.

Portland, Wash.

Debatforeningerne ved Akademiet har nu slaaet sig sammen og har organiseret sig som de Forenede States Kongress. Der fremstilles, antages og forkastes Lovforslag, her vælges Komiteer, her debatteres vigtige Spørgsmaal, som er nye i Tiden.

Ved Missionsforeningens Møde forrige Søndag talte Past. O. Sæoes fra West Tacoma.

Følgende er Programmet for den store aarlige Koncert under Gjenforeningsfejsten den 22de Februar. Programmet udgøres udelukkende af de musikalske Kræfter ved Akademiet. Adtagterne skal bruges til at skaffe Vandet nye Instrumenter. Musical Union har alt \$250.00 i Kassen til dette Niemed, men der trænges betydelig mere.

PART I.

- 1. Overture, The Brital Rose... Lavalle
P. L. A. Concert Band
- 2. Italia (Italian Chorus from Lucrezia Borgia)... Donizetti
P. L. A. Chorus
- 3. Violin Solo... Selected Prof. Olof Bull
- 4. Loch Lomond (Scottish Melody)... Arr. Parks
P. L. A. Boy's Glee Club
- 5. Poet and Peasant (Two pia-

nos, eight hands)... Suppe
Miss Myrtle Olsen, Mrs. J. U. Xaxier, Miss Edith Johnson, Miss Lydia Greibrook

6. Selection (From Faust)... Gounod
P. L. A. Orchestra

Remarks—
Pres. N. J. Hong
PART II.

- 1. Selection (from Il Trovatore)... Verdi
P. L. A. Concert Band
- 2. My Own United States... Arr. Shattuck
P. L. A. Chorus
- 3. Printemps d'Amour... Gottschalk
Miss Theodora Afsen
- 4. The Blue Danube... Strauss
P. L. A. Girls' Glee Club
- 5. Hungarian Dance No. 5... Brahms
P. L. A. Orchestra
- 6. Twilight Bells... Barnhouse
P. L. A. Concert Band and Grand Chorus

Silverton, Oregon.

„Pacific Herald“
Sidste Høst reiste Brødrene Jacob og Charles Jacobson med sine Sustrer til Norge og agtede at staa sig til der et Mars Tid og overvære alle Høstlighederne i 1914. Disse Brødre, som var gift med Søstre som sid fra Nebraska for omtrent 4 Aar siden og sluttede sig straks til Menigheden. De har i over 20 Aar boet sammen i det samme Hus i den bedste Forstaaelse. De glædede sig til en Ferietur hjem til Norge, som de vel havde fortjent efter mange Mars Stræv paa Nebraska Sandbaner. Og de drog afsted med de bedste Ønsker om en hyggelig Reise.

Nylig fik vi det Budskab, at Charles Jacobsen var afgaaet ved Døden i Kristiania den 23de December efter kun 10 Dages Sygdom af Lungelidelse. Maatte Gud i Naade være med de følgende Efterladte.

Mrs. C. S. Hauge, vor Kvindeforenings Kasserer, har nylig maatte underkaste sig en Operation, og har været paa Hospitalet i Portland. Vi har saaledes maattet undvære hende ved vore to sidste Møder. Hun er dog nu i god Bedring og vi haaber snart at kunne have hende iblandt os igjen.

Richard Hanson og Hustru fra Albert Lea, Minn., er nylig flyttet hertil og kjøbt E. Henningsens Farm. Henningsen er flyttet nærmere til Puen, hvor de har kjøbt en mindre Farm.

Der har i flere Aar været Tale om at faa oprettet en Menigheds-skole i Silverton. Sidstleden Sommer besluttede Medlemmerne her af Den Forenede Kirke og Synoden at gaa iver og begynde Skolen. Den 22de September aabnedes Skolen. Da Begyndelsen altid er vanskelig var vi særdeles glade, da vi havde faaet Løfte af Miss Johanna J. Ordal om at overtage Skolen. Den har nu været igang i 1 Maaned og saavidt jeg har hørt til alles Tilfredshed. Der er 28 Børn paa Skolen. Det er jo ikke alle som kunde eller burde benytte sig af den, som gjør det, her hvor det er saa mange Korste Luthere, dog en lovende Begyndelse. Og naar vi betænker, at de 28 Børn er fordelt paa alle „grades“ undtagen en, saa vil man forstaa, at Værelserne har Tid optaget. Presten har da ogsaa hjulpet lidt med Undervisningen. Folket her i Silverton er kommet til Erkendelse af, at Menigheds-skolen er en Vægsag for Menigheden og for vor lutheriske Kirke i det Hele, og derfor er de ogsaa villige til at ofre af de Midler Gud har givet dem for at deres Børn kan bevares for Guds Rige og faa den bedste og herligste Uddannelse. Guds Barmhjertighed vil visse- lig hvirle over Menigheds-skolen og dens Arbejde her og andetsteds.

I det fjundue Aar har Herren kaldt nok saa mange bort fra Striden og som vi tør haabe hjem til Freden. Mandt disse kan nævnes Harry C. Steen, som havde sit hjem hos Mrs. C. D. Benson, og til det af den Pleie som en Mor kunde give ham. Hans Forældre døde begge tidlig, saa han har maattet tilbringe sit Liv hos Fremmede. Men han var afholdt af alle, som kjendte ham. Han blev kun 26 Aar gammel. Saa til gamle Christen Hansen Sjælens i en Alder af 77 Aar. Han var født i Danmark i 1836. Han har i mange Aar haft sit hjem her sammen med sin Datter, som nu staar alene og sørgende tilbage. Dernæst fulgte den bedagede Niels Larsen Jøss i en Alder af 78 Aar. Han efterlod sig Datter og tre Børn. Og saa han har i mange Aar tilhørt Menigheden her. Og fjelden stod hans Plads tom, maalenge Strafterne tillod ham at komme til Kirken. Mrs. Ole Meier fra Telemarken, Norge, som i de senere Aar har opholdt sig her hos sin Sø. steds til Svile den 30 Mai. Hun blev 75 Aar gammel. Mrs. M. O. Rønne fra Silverton døde i Portland den 1ste August og steds til Svile paa Barlow Menigheds Gravplads, hvilken Menighed hun i flere Aar tilhørte. Familien flyttede hid fra Lake Park, Minn. Den 21de August kaldte Herren hjem den unge og ha-

besulde Olive Jensen, Datter til vor afholdte Kirkefanger. Hun blev kun noget over 22 Aar gammel. Hun savnes ikke bare derhjemme, men ogsaa i Ungdomsforeningen og Koret, af hvilke hun var Medlem. Men saa haaber vi, at hun er med i den store, hvide Flot i Englefor, hvor Gud har vor. Ganske hastig døde Mrs. A. G. Andersen den 8de September, medens hun var paa Arbejde i Mar- ken. Hun har i mange Aar været et aktivt Medlem af Kvindeforeningen og tjent den baade som Værelserinde og Assister. Hendes Mand ledjagede hende til det gamle hjem paa Highland Prairie, Minn., hvor hun steds til Svile. Hun blev 52 Aar gammel. Endelig kan nævnes Tollef Tweed, som efter længere Tids Svagelighed gik ind til Svilen den 8de Oktober. Han blev 63 Aar gammel. Om alle disse tør vi haabe, at de døde i Troen paa Jesu Krist, idet de for- tset sig til ham alene og grundet til Guds paa Kristi Fortjeneste og ikke deres egen. Maatte Gud i Naade (Fortf. paa Side 8.)

Mr. P. Oscar Storlie, den norske Begravelsesagent i So. Tacoma der i nogen Aar har drevet sin Forretning i Kompani med Mr. H. B. Merrow, har kjøbt denne ud, og vil fortsætte Virksomheden under Firma- navn P. Oscar Storlie & Co. Mr. Merrow er flyttet til Eatonville.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

- The course in piano includes:
1. Primary Grade.
 2. Intermediate Grade.
 3. Advanced Grade.
 4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organi-

zations during the present year. The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour. The class in singing will furnish material for the choruses. Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE. PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkside Barnekl. Portland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Bergeson, B. B., 1727 W. 56th St. Seattle, Wash.
- Brekkan, I., Box 175, Rockford, Wash.
- Belgum, E. S., 323 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 1254.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Careka Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Brelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 39.
- Christenson, M. A., Stanwood, Wash.
- Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 2223.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
- Havstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-J-3.
- Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Honz, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 294 J St., Fremont, Cal.
- Lane, Geo. O., 1467 Iron St., Walling- ham, Wash.
- Larsen, N., Astrup, The Language School, Nanking, China.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Nesto, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Mala 4276.
- Otteson, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Preus, Past. H. A., So. 319 Chandler St. (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, I., Parkland, Wash.
- Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhoyd, M., Box 14, Lawrence, Wa.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for in Armbekken i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Legue, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champlin St., Bellingham, Wa.

The Stephen Home. Naar Du kommer til Portland, Ore. tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Kvind.) Vene, billige Værelser for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra Hawthorne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. I alt udsølt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

Wear **FASHION CRAFT CLOTHES**
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
702 Pacific Ave Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
906 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma
Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland
Uddannet ved Krænia Universitet
201-2-3-4 Hotel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 6215

Det Norske Emigrant hjem.
45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren

Centralia, Wash.

er et Centrum for al Jerubane-Trossen i Sydvest Washington. Fle-re store Kulfabriker og Sagsmøller i og i Nærheden av Byen. Frugt-bort Land i Omegnen til rimelige Priser. 10,000 Indbyggere. Rort Menighed. For nærmere Oplysninger, skriv paa Kort eller Engelt til

Staten Real Estate and Invest-ment Co.,
Centralia, Washington

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392--A 1332
1120 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to

Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2231

PETERSON PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
804 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843--R3

Etal dem jom overlever i Herold

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Revynd nu med \$1.00 eller mere.
J. H. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$150.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

P. Oscar Storlie & Co.

Norsk Begravesels Bureau
Telefon: Main 1122

Drs. DOERRER & BLODGETT DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551

Tacoma Wash

Berglund Bros.

Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinaviske Begraveselsbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 1745

A. 4745

Et stort Oplag af
POLKEKALENDER

Og

SYNODALBERETNINGER

kan faaes hos

J. F. VISELL CO.

1321 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Alle Bestillinger ekspederes
hurtigst.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apoteker.

Ole B. Lien. Harry B. Setvåg

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314 1102 Tacoma Ave

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle ferde Klases
Litter

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleshus W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6905

Tacoma Wash.

JNO. W. ARUTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French clinic, 13th and Pacific Av.
Kontor: 11:00 - 2 to 4 etim. Om
Søndagene 11:00 - 12:00
Mn. 7471 Res. Mn. 7366 J-1
Tacoma Wash.

Dr. C Quevli

Behandler Sygdomme i

Oren, Næse, Hals og Bryst.

Kontortid Kl. 1-5 a. m.

Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa

Kl. 7-8 a. m.

Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.

Hours--11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.

Evenings 7:30 to 8:30

Sundays 10 to 11 A. M.

Phone Main 400

Residence 924 No. 1 St. Main 500

House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

Silverton, Ore.

(Forts. fra Side 6.)

være med de følgende Efterladte. Maatte han hjælpe os alle at stride den gode Strid, fuldkomne Lobet og denare Troen.

Blend dem, som i det sidste Kar er indtradt i Ektekab her kan nævnes: Bert O. Rue og Minnie A. Jurnie. Det unge Par har sat Bo i det frugtbare „Gudbrandsdalen“. Ost for Silverton. William Johnson og Prulah Rigore, der fortiden var i Woodburn, hvor Brudgommen driver Forretning. Joseph A. Lincoln og Carrie Anderson; dette Par har købt „store“ i Meke; Brudgommen driver Forretning og Bruden holder Skole dersteds. Herbert A. Ness og Clara L. Coens; de har bygget sig et nyt Hjem østenfor Byen. I hullet de nylig er stiftet ind. Vencie A. Jurnie og Olga Moe har sat Hønder og eget Bord, det de har rentet Farm en Par Mil vestenfor Byen. Kay Tullum og Kathrine Kærnes. Og saa dette Par der læt ved Byen paa Brudgommens Farm. Henry G. Storlie og Mabel Brenden, bosat i „Gudbrandsdalen“. Joel F. Beckett og Tilda Jullon; Brudgommen er Bogbinder af Profession. Bruden er Datter af Salost og Mari Jullon. Endelig John Vandenboer og Louise Tweed, viet 11te Januar. Dette Par rejste paa Brullupreise til Washington, og vil efter Tilbagekomsten bosætte sig paa Brudgommens Farm paa Howell Prairie. Vest for Silverton. Alle disse Par er vel og fordelagtig kjendt her, og har alles bedste Lyster om et langt og velsignet Sædly. Ja, maatte de være besejrede og blive til Velsignelse for hoerandee og Guds Rige paa Jord.

Kulig havde vi den Fornøjelse at høre fru Martha Sandal sange her. Konferten, som holdtes Søndag Aften, var vel besøgt og var en fælden Hjælpse for os her. Hun var accompagneret af Jrs. Hellefærter. Indtagten gik til at betale Kuffet til Kirketoret, som stiftlig har søet sig i den senere Tid og benytter „Jubilate.“

Ungdomsforeningen her er fremdeles virksom og har over 50 Medlemmer. Kulig opbyges 15 nye Medlemmer paa et Møde. Hun. Jon er Foreningens Viceformand og leder Møderne med Dygtighed under Prestens Prædiker. Sekretær er Olive Moe. Kasserer O. V. Hansen. Foreningen haaber i Sommerens Løb at faa et større Ungdomsforening her i Silverton af alle Ungdomsforeninger inden

Kredsen. 3 November deltog Foreningen her i et saadant Møde i Portland.

H. O. White.

Gaver til Barnehjemmet i Parland.

Ved Post. G. S. Belgum fra Trinity Sunday School, \$14.75; fra Mr. og Mrs. Rindberg, \$1.50; ved J. E. Burfee fra Vor Frelseres Menighed, Tacoma, \$28.33; ved Ole Gundersen samlet ved Kvaarsfest i Mt. Vernon, \$7.25; Mrs. Christ Hansen, \$2.00; ved G. V. Galtvedt fra Ballard Søndagskole, \$20; ved Anton Vier fra Center Menighed, \$8.80; ved Post. B. E. Bergesen fra Lions Menighed, Ballard, \$7.25; ved D. V. Gustvedt fra følgende Prestes, J. A. Willie, \$4.10; R. Jarde, \$2.00; A. G. Lien, \$5; R. S. Ragselsen, \$1; O. R. Gullerud, \$2.97; S. A. Seearie, \$25; R. S. Gulderson, \$5; S. Berden, \$15.24; S. J. Lunde, \$7.13; D. C. Jordahl, \$16.70; O. P. Bangnes, \$10; M. J. Mominen, \$5; A. J. Rervig, \$6.58; J. O. Sæter, \$9.80; P. O. Dahl, \$15.01; T. J. Strand, \$10; A. J. Torgerson, \$1; A. R. Palmer, \$29.02; S. Solsoeren, \$5.00; J. C. Dreng, \$10; Mr. R. W. Nolle, \$1; ved Agnes Hougan fra C. W. Jensen, \$2.25; V. O. Tangedal, \$1; P. O. Werrstad, \$1.25; Mrs. S. A. Kollen, \$1; Mrs. P. Kollen, \$1; Mrs. G. O. Kaska, \$1.25; Arne Pruland, \$1; Henry Thompson, \$1. Mrs. A. P. Krostad, 1 Par Indstrømper; samlet ved Belle Carlson i Kasse Klæder; 1 Kasse Klæder fra Edlison, Wash.; Mrs. O. Vandt... 2 Hjalper; Mrs. Juhr, 1 Blanstet og 1 „Sweater“; Mrs. V. A. Hodnes, 6 Pd. Smør, Mrs. Petterson i Rodros; Mrs. J. W. Davis en Del Klæder; til Jul en stor Bølle Candy fra F. P. Lee og en Kasse Klæder fra Vor Frelseres Menigheds Missionforening begge Dele fra Bellingham.

O. O. Koberg.

„Nu er vi Guds Børn.“

(1 Joh. 3, 2.)

Tu jeg for nogen Tid siden gik hen ad Gaden — skriver Vokter Gerber i Bern — hørte jeg Trommeslag lode bog ved mig. Da jeg endnu, saa gammel som jeg er, ikke uden Overvindelse kan negte mig den Fornøjelse at se et Soldaterkorps marchere op med fuld Musik. Millede jeg mig i en anden Fort og kom her til at staa ved Siden af to mantræ Guller, som ligeledes ventede paa det fremrykkende Militær. 3 Spidser for Detallionen ved paa en værdig Hest en støtlig Mard i en glimrende

de Uniform. Rørmere og nærmere kom han — nu var han næsten lige ud for os.

„Du, han der paa Hesten og med Sabel ved Siden — det er min Fader.“ sagde den ene af Gullerne til sin Sidemand.

„Hvad? Han, den høje Officer, som rider forrest?“ spurgte den anden Gut forbauset.

„Ja, velop han.“

Hvilken Glæde, hvilken Stoltthed lagde der ikke ud fra det glade Barneansigt! Og da nu tilmed Faderen fik Ole paa sin lille Søn og nikkede fortroligt til ham, da blev Anægten blusende rød over hele Ansigtet. — og det forekom mig, at selv hans Animerat sølte sig en Ennle stolt af at være i Følge med en Person, der havde saa fint Bekendtskab! Ja, det er en stor Ting at have en Fader, som man ikke behøver at skamme sig over, og som man med Stoltthed og Glæde kan nævne som sin Fader. Men det største er, at vi skaffels Menneskebørn tør kalde Gud vor Fader og være vis paa, at vi er hans kjære Børn.

Spørger du dette helt, kjære Væser, hvo du end er? Det er ofte stet, naar jeg talte med et eller andet Menneske, at jeg i Santsalens Løb fik Vælsighed til at gjere vedkommende det ligefremme Spørgsmaal: „Ved du, om du er et Guds Barn?“ Men i de fleste Tilfælde fik jeg et undsigende, forundret Svær. „Jeg ved det ikke endnu“ eller: „Jeg vilde gjerne være det, men jeg er ikke naaet saavidt endnu“ eller: „Jeg haaber, at jeg skal blive det“; saaledes omtrent lod Svaret i de fleste Tilfælde.

At, hvorfor gives der dog saa faa Mennesker, som, om end i stor Mængde, saa dog med fuld Heimodighed, tør sige: „Jeg haaber ei længer, jeg ved: han er min; jeg er fuldt vis paa, at jeg er et Guds Barn, og deri bestaar hele mit Livs Væls!“

Det kommer af, at den store Rængde af Mennesker aldrig alvorligt har beskæftiget sig med deres Forhold til Gud. Jeg frygter for, at der er en Mængde Mennesker, som endnu aldrig i al Oprigtighed har gjort sig selv Regnskab for, hvordan deres virkelige Stillings til Gud er, og hvorledes det vil gaa dem efter Tiden.

Og denne Uvisshed møder os ikke blot hos de Mennesker, som ligegyldigt driver hen ad Livens Strøm. Nei, ogsaa her, hvor Bibelen ligger paa Bordet, hvor man hører Kongen læser det til Dagen bestemte Stykke i „Statisten“ og hvor Aften „trækker“ sig et Skriftprog af Vælsken med de mange smaa Sedler i — hvilken Laage ligger der dog ikke

mangen Gang selv over saadanne Menneskers Kristendom! Hvor saa af dem, som er bleven vis i deres Sag, bleven glade, salige Guds Børn i Troen paa vor Fætre Jesus Kristus!

Kjære Væser! Gaa ikke længer af Veien for dette Spørgsmaal: Hvis Barn er du? Er du Guds kjære Barn? O, det er en ubefrikelig Vælske, at turde kalde Himmelens og Jordens Gud for sin Fader. Atter og atter maa jeg tale paa den lille Gut, som hin Dag stod ved min Side ved den gamle Fort. Og naar jeg da i Tanken ser ham pege paa sin Fader, medens Ansigtet straalte af Glæde, da jubler det inden mig:

„Gaa, 'om har haft Himmel og Jord, som staa i Spidser for Herrensaltet, som styree og regjerer alt og vil domme alt, han er min Fader, han kender mig og elsker mig — ja mig — tvilende Gange højere, end nogen jordlig Fader kan elske sit Barn!“

Begynd at interessere dig for dette Spørgsmaal, sandelig, du skal nok lære at svare: „Gud ske Lov, ogsaa jeg ved det nu, at jeg er Guds kjære Barn, af idel Raade!“

Blinden og Solen vadede emgang om, hvem af dem der var den stærkeste, og de blev enige om, at den, som først kunde faa Skuppen af en Vandringsmand, havde vandet.

Saa begyndte da Blinden at blæse af al Magt; men jo stærkere den blæste, des mere hullede Manden sig ind i sin Skuppe; af dens Kæben var forglævet, og Blinden opgav Bæddemaalet.

Derpaa kom Turen til Solen, og den begyndte at skinnere varmere og varmere; manden istuede paa Skuppen, derpaa traf han den af og hengte den paa Skulderen, og til sidst, da han blev var et grønt, Koggefuldt Træ, kastede han Skuppen i Græsset og lagde sig ned paa den i Staggars.

Saa havde Solen vandet med sit milde og varme Skin, og Blinden tabte med sin Prusen og Kæben.

Seriver fortæller i sin Sjælestat: Kulig har en berømt Lithograf vist mig en Fortegnelse over saadanne Malere og Lithografer, som misbrugte sin Kunst til at forberedige stugge, utnyttede Malerier og Billeder, og han beretter, at de enten er sunkne ned i den øverste Armød og Træng eller ogsaa har end sit Liv med en hållig og uventet Død.

En Sladdermand forsætter et helt Vand, Kaaber Line og luffet Rund har aldrig skadet nogen.